

Ірина БУЛАКЕВИЧ,
вчитель початкових класів ЗОШ І–ІІІ ст. № 4 м. Ківерці Волинської обл.;
Наталія ПИЛИПЕНКО,
вихователь ГПД ЗОШ І–ІІІ ст. № 4 м. Ківерці Волинської обл.

Сценарій свята весни для молодших школярів

М е т а. Привернути увагу учнів до змін у природі з приходом весни, розширювати знання. Розвивати спостережливість, увагу, вміння помічати і бачити цікаве у природі. Виховувати інтерес до природи, бережливе ставлення до неї.

Сцена являє собою галявину в садку. З одного боку – кілька дерев, це вишні й яблуні, що тільки починають зацвітати. З другого боку низенька огорожа, що відділяє садок від лісу. За огорожею видно великого дуба, сосни, берези, інші лісові дерева. Навколо галявинки – кущики порічок, бузку, вкриті свіжою молодією зеленню. Збоку, трохи попереду – старий широкий пені, оброслий мохом і травою.

Розсуюються гілочки кущиків, і з-під них по черзі обережно визирають Весняні Квіти – проліски, жовті кульбаби, сон-цвіт тощо. Визирають і знову ховаються. Все сміливіше перемовляються між собою.

Весняні квіти.

1. Весна? Весна?! Невже весна це?

Невже весна?! Авжеж весна!!!

2. Дивіться – й справді: нам не сняться і сонце, й неба синь ясна!...

Весняні квіти вибігають зі своїх схованок, з-під кущиків та дерев, починають веселим колом кружляти посеред галявини і співати дзвінку пісню.

3. В задушнім, темнім підземеллі ми довго спали в дні зими.

4. Але тепер такі веселі, на вільну волю вийшли ми!

5. На вільну волю вийшли сміло, щоб нашу пісню завести!

6. У нас тепер одне лиш діло – як слід розквітнути й рости!

Коли розривається, квіти розбігаються по галявині й присідають пообч. З'являються дуже заклопотані Мурашки.

М у р а ш к и.

1. І ми також були б веселі у цей весняний теплий день! Та в нас зруйнована оселя, і зараз нам не до пісень.

2. Бо нам, мурашкам-горопашкам, скоріше треба працювати, щоб наш зруйнований мурашник відбудувати, ремонтувати!

Мурашки поспіхом біжать геть. З'являються Пташки.

П т а ш к и.

1. А нам, пташкам, весела пісня снаги та сили додає! Адже ж і в нас весело, звісно, також турбот багато є.

2. Ось ми наліпимо гніздечка під стріхами навколо хат, і покладемо в них яєчка, і виведемо пташенят!

Пташки біжать геть. З-за огорожі з'являється Павук. Він похмурий, непривітний.

П а в у к.

Мені ж співать нема потреби, охоти теж на це нема...

Мені одно – трудитись треба і час не гаяти дарма!

Ось павутиння треба звити поміж гілок і стовбурів, щоб тих шкідливих мух ловити та ще й кусючих комарів!

Павук зникає за огорожею. З'являються заклопотані Бджілки з відеречками в руках.

Б д ж і л к и.

1. Ми чули, квіти вже розквітли.

Летімо ж друзі, всі вперед!

Залишимо швидше наші житла

І поспішаймо брати мед!

2. Усе блищить, мов з позолоти, і неба синь така ясна!...

Тож швидше, швидше до роботи!

Бо вже весна, весна, весна!...

Бджілки вилітають геть. З пенька вилазить Метелик, потягується, мружиться, протирає очі, оглядається навколо.

М е т е л и к. Хтось тут співав: "весна, весна!..."

Розправляє крильця, починає танцювати, співати.

Ой, як же гарно! Скільки світла!

Як хороше на світі жить, коли навколо все розквітло, все хоче з сонечком дружить!

Лунає музика. Метелик танцює. Квіти захоплено дивляться на танцюриста. Повертаються Мурашки, Бджілки, Пташки.

К в і т и.

1. Яка краса! Яка майстерність!

2. До танцю в нього справжній хист!

3. Диви, які стрибки химерні!

4. Це – незрівнянний танцюрист!

Квіти колом оточують Метелика і починають танцювати з ним разом. Вишнева квіточка здалека замилувано дивиться на танок. За огорожею з'являється Павук.

К в і т и.

5. Ходім Метелику, на луки, Там веселіше й просторіш!

6. Ану, берімося за руки

І біжімо туди хутчіш!

Квіти з Метеликом вибігають геть. Мурашки і бджілки дивляться їм у слід, беруться за свої паліччя та відерця. Пташки зникають. Раптом Павук виступає наперед і перепиняє Мурашок та Бджілок.

П а в у к.

Якийсь вибранчений жевжик

Розтанцювався серед трав!

Це припинити слід!... Та де вже! –

Він вас усіх зачарував!

Ви ж не ледачі, працьовиті,

ви всі не любите нероб.

Негайно йдіть його ловити,

Щоб гультяїв тут не було б!

Мурашки.

1. Хоч ти, Павуче, мабуть правий,
та нам не впоратися з цим.
2. Бо є в нас більш важливі справи:
Ми ремонтуємо наш дім.
3. Провчити б слід того неробу.
4. Але часу немає в нас!

Мурашки ідуть геть.

Бджілки.

1. І ми також часу не маєм,
нам зайві справи не з руки, —
2. Пилок і мед весь час збираєм,
Із воску ліпим щільники.

Павук.

Що ж, як нікого не тривожить,
Що тут завівсь такий гультяй,
Я сам його зловити можу.
Провчу негідника — та й край.

Вишнева Квіточка. Треба негайно знайти Метелика і попередити його. Ти тут, Метелику?! Нарешті!...

Метелик. А хто ти?

Вишнева Квіточка. Я — Вишнева Квітка!

Метелик. Може потанцюємо? Ходім!

Вишнева Квіточка.

Зажди, тут зовсім не до сміху!
Павук — чудовисько страшне,
тобі він заподіє лихо:
впіймає, скрутить і замкне...
Ти бджолам теж не до вподоби
і ті мурашки, — чула я, —
тебе вважають за неробу,
за ледацюгу й гультяя!

Метелик.

Але чому Мурашки й Бджоли
про мене кажуть отаке?!
Я ще таке не чув ніколи
обвинувачення тяжке...

Метелик витирає очі і замислюється. Потім суворо каже:

А той Павук, напевно, правий
і розлютився недарма!...

Вишнева Квіточка. Він злий, лихий!...

Метелик. То — інша справа,

але... подумай-но сама: Бджола у вулик мед тягає
навколо справді всі працюють. і ліпить з воску щільники...
Пташки без діла не гарцюють, Лиш я без діла сновигаю
а мостять гнізда серед віт. і тільки знай — веду танки!
Мурашки хмиз додомуносять, Ні, ні!... Я ледарем не буду!
кору на дубі точить жук, Так не годиться далі жити!
і в білки теж роботи досить, Але ж... нічого я не вмію
і павутину тче павук... й не знаю — де такого вчать?...

Вишнева Квіточка.

Не знаю й я.
Я ж тільки квітка,
Що в світі мало прожила...

Раптом пожвавішала.

Та в нас тут є одна сусідка —
стара досвідчена Бджола.
Вона все вміє й розуміє,
всього зазнала на віку,
її цінують і шанують
не тільки в нашому садку.

Метелик. Ой Квітонько! Летім негайно!

Метелик підхоплює Вишневу Квіточку й разом з нею вибігає. На сцені той же садок. Серед дерев хатка-вулик, біля неї

лавочка. Вбігають, побравшись за руки, Метелик і Вишнева Квіточка. Вони оглядаються навколо — нема нікого...

Вишнева Квіточка. Іди постукай: тук- тук- тук!

Досвідчена Бджола.

Ану, погляну, подивлюся —

Хто це прийшов?...

Якесь хлоп'я та дівчинка...

Метелик. Це ми, бабусю, Вишнева Квіточка та я!

Досвідчена Бджола виходить з хатки з привітною посмішкою.

Досвідчена Бджола. А хто ж ти сам?

Метелик. А я Метелик!

Досвідчена Бджола. А-а танцюрист?

Метелик (сумно). Так, танцюрист...

Досвідчена Бджола.

Ну що ж, мій любий, танцюристе,

давай домовимось ладком:

щоб не літати без користі,

ставай моїм помічником!

Метелик.

Хіба ж я можу мед збирати

і щільники робить, як ти?!

Досвідчена Бджола.

Звичайно, ні! Та можеш, брате,

ти де в чім іншим допомогти.

Літай собі, як досі звик,

відвідуй кожну квітку милу

і з неї пий солодкий сік.

А разом з тим — із квітки в квітку

Пилок у лапках перенось.

Що, згоден?

Метелик. О, на це я здібний!

Досвідчена Бджола виносить з хати торбинку, надягає її Метелику через плече. Вибігають Бджілки, Пташки, Мурашки.

Метелик.

Бджілки! Пташки! Малі Мурашки!

Вже є робота в мене теж,

її виконувати не важко,

а люблю й радісно без меж!

Я завжди буду так робити,

щоб всі могли мене любити,

і присягаюсь — скільки жити,

із вами й працюю дружити!

Бджілки й Мурашки радо вітають його.

Бджілки. Привіт, Метелику яскравий!

Мурашки. Щастя ж тобі! Щастя тобі!

Досвідчена Бджола. Танцюй, співай! І добру справу старанно й весело роби!

З'являється Павук. Похмуро, але поблажливо поглядає на Метелика.

Павук.

Ну що ж, і я тепер не проти

поглянуть на його танки...

Бо хто охочий до роботи,

той хай танцює залюбки!

Вибігають з усіх боків Весняні Квіти, оточують Метелика колом, і починається танок.

Весняні Квіти.

1. Співай, наш любий танцюристе!

Літай, Метелику, літай!

2. Прозорі крилечка барвисті

в повітрі вільно розгортай.

3. Літай в садку, у лісі, в полі,

де все зростає і цвіте.

4. І прославляй із нами в колі

весняне свято золоте!